

24. NEDJELJA KROZ GODINU (C)

NA NEBU ĆE BITI RADOST ZBOG JEDNOG OBRAĆENA GREŠNIKA.

U ono vrijeme: Okupljuju se oko Isusa svi carinci i grešnici da ga slušaju. Stoga farizeji i pismoznaci mrmljahu: »Ovaj prima grešnike, i blaguje s njima.«

Nato im Isus kaza ovu prispopobu: »Tko to od vas, ako ima sto ovaca pa izgubi jednu od njih, ne ostavi onih devedeset i devet u pustinji te pođe za izgubljenom dok je ne nađe? A kad je nađe, stavi je na ramena sav radostan pa došavši kući, sazove prijatelje i susjede i rekne im: 'Radujte se sa mnom! Nađoh ovcu svoju izgubljenu.' Kažem vam, tako će na nebu biti veća radost zbog jednog obraćena grešnika negoli zbog devedeset i devet pravednika kojima ne treba obraćenja.

Ili koja to žena, ima li deset drahma pa izgubi jednu drahmu, ne zapali svjetiljku, pomete kuću i brižljivo pretraži dok je ne nađe? A kad je nađe, pozove prijateljice i susjede pa će im: 'Radujte se sa mnom! Nađoh drahmu što je bijah izgubila.' Tako, kažem vam, biva radost pred anđelima Božjim zbog jednog obraćena grešnika.«

I nastavi: »Čovjek neki imao dva sina. Mlađi reče ocu: 'Oče, daj mi dio dobara koji mi pripada.' I razdijeli im imanje. Nakon nekoliko dana mlađi sin pokupi sve, otputova u daleku zemlju i ondje potrati svoja dobra živeći razvratno.

Kad sve potroši, nastaje ljuta glad u onoj zemlji te on počne oskudijevati. Ode i pribi se kod jednoga žitelja u onoj zemlji. On ga posla na svoja polja pasti svinje. Želio se nasiliti rogačima što su ih jele svinje, ali mu ih nitko nije davao.

Došavši k sebi, reče: 'Koliki najamnici oca mogu

imaju kruha napretek, a ja ovdje umirem od gladi! Ustat ću, poći svomu ocu i reći mu: 'Oče, sagriješih protiv Neba i pred tobom! Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim. Primi me kao jednog od svojih najamnika.'

Usta i pođe svom ocu. Dok je još bio daleko, njegov ga otac ugleda, ganu se, potrča, pade mu oko vrata i izljubi ga. A sin će mu: 'Oče! Sagriješih protiv Neba i pred tobom! Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim.' A otac reče slugama: 'Brzo iznesite haljinu najljepšu i obucite ga! Stavite mu prsten na ruku i obuću na noge! Tele ugojeno dovedite i zakoljite, pa da se pogostimo i proveselimo jer sin mi ovaj bijaše mrtav i oživje, izgubljen bijaše i nađe se!' I stadoše se veseliti.

»A stariji mu sin bijaše u polju. Kad se na povratku približio kući, začu svirku i igru pa dozva jednoga slugu da se raspita što je to. A ovaj će mu: 'Došao tvoj brat pa otac tvoj zakla tele ugojeno što sina zdrava dočeka.' A on se rasrdi i ne htjede ući. Otac tada izide i stane ga nagovarati. A on će ocu: 'Evo, toliko ti godina služim i nikada ne prestupih tvoju zapovijed, a nikad mi ni jareta nisi dao da se s prijateljima proveselim. A kada dođe ovaj sin tvoj koji s bludnicama proždrije tvoje imanje, ti mu zakla ugojeno tele.' Nato će mu otac: 'Sinko, ti si uvijek sa mnom i sve moje - tvoje je. No trebalo se veseliti i radovati jer ovaj brat tvoj bijaše mrtav i oživje, izgubljen i nađe se!«

Lk 15, 1-32

NAĐENA OVCA, DRAHMA, SIN

Milosrdni otac u ovoj prispopobi je Bog. On jedini može tako ustrajno i strpljivo ljubiti i praštati. Prepoznamo Isusov glas i poruku u onome što je otac rekao starijem sinu i osluškujmo to kao poruku za nas danas.

«Sinko, ti si uvijek sa mnom i sve moje - tvoje je. No, trebalo se veseliti i radovati jer ovaj brat tvoj bijaše mrtav i oživje, izgubljen i nađe se.

Prigovaraš bratu. Misliš da se on dobro proveo, da je svoje proživio. Gotovo da mu i zavidiš. Kao da je on imao sve od života, a ti da si ostao prikraćen. Zar ništa ne razumiješ? Sve moje tvoje je. Sve sam podijelio s tobom. Nemam za tebe nikakve tajne. Od mene si primio život i taj isti život u potpunosti dijeliš sa mnom. Nisi ni u čemu prikraćen.

Pokušaj shvatiti: ono što ti misliš da je život, ono na čemu svome bratu zavidiš nije nikakav život. Vjeruj mi to. Provoditi život u rasipnosti, bez reda i odgovornosti, uživati bez ljubavi, trošiti bez računice, misliti samo na sebe, na ovaj trenutak i drugo ništa: sve to nije život. To je istinska smrt. Jer, grijeh

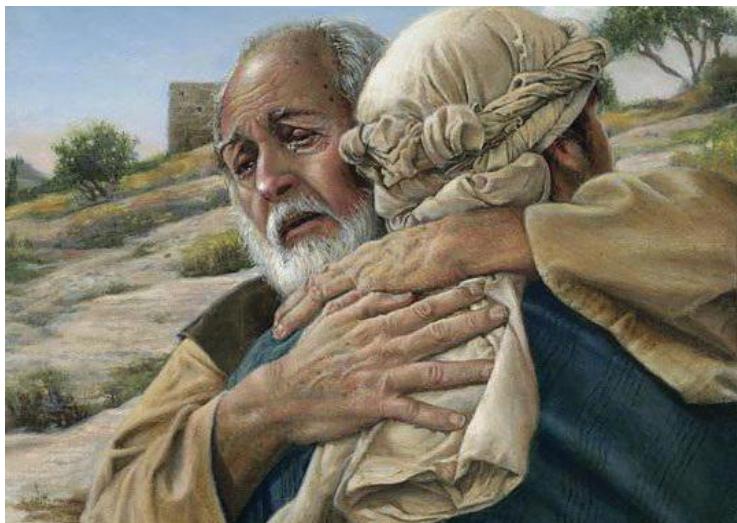
vodi u smrt. Biti daleko od Oca, biti daleko od istinske ljubavi, biti daleko od doma znači ne otkriti svu dubinu i tajnu života. Tvoj je brat lutan, bio je izgubljen. Tragao je za životom, ali na krivi način. Otkrio je svu bijedu takvog načina življenja.

Shvati da je istinski život u dubokoj povezanosti s Ocem. Nema života bez oslonjenosti na onoga koji ta najviše ljubi i koji najbolje zna što je život. Istinski je život u pravoj poslušnosti koja je odraz privrženosti i ljubavi prema Ocu. Nema života u traganju za svojim pravom, svojim interesima. Tko hoće svoj život spasiti, izgubit će ga, a tko izgubi svoj život, taj će ga naći. Ono si istinski živio što si utrošio za ljubav prema bližnjemu, za ljubav prema Bogu.

Kada biste me danas barem vi shvatili. Još se uvijek borite za svoja prava; još uvijek tražite svoje uživanje, svoje dobro. Bojite se dijeliti svoja dobra i svoje sposobnosti s drugima. Bojite se živjeti za druge. Zavidni ste drugima koji mene ne poznaju, koje kao da ne veže evanđeoska zahtjevnost sebedarne ljubavi. A ipak, to je moj život, to sam ja prvi proživio. Sve moje - tvoje je! Želiš li otkriti svu ljubav neba, svu dubinu života: slijedi me u poslušnosti prema Ocu i u ljubavi prema svim ljudima!»

fra Zvezdan

IZGUBLJENO - NAĐENO

Pred nama su tri prisopodobe. Ona o izgubljenoj ovci, izgubljenoj drahmi i izgubljenom sinu. Možda bi neki mogli reći da je poveznica ovih prisopodoba "izgubljeno". Ali da li je zbilja sve izgubljeno? Pastir ide za izgubljenom ovcom dok je ne nađe, a „kad je nađe, stavi je na ramena sav radostan i vraća u stado. Žena „zapali svjetiljku, pomete kuću i brižljivo pretraži“, dok izgubljenu drahmu ne nađe, a onda poziva prijateljice i susjede – radujte se sa mnom. Odmetnuti sin, „došavši k sebi“, reče: „Koliki najamnici oca mogu imaju kruha napretek, a ja ovdje umirem od gladi!“ Otac reče da „sin ovaj bijaše mrtav i oživje, izgubljen bijaše i nađe se!“ i stadoše se veseliti. Izgubljena ovca je na ramenima pastira, drahma je nađena, sin se vratio. Dakle, nije sve izgubljeno. Poveznica ovih prisopodoba nije "izgubljeno" već je poveznica prisopodoba „nađeno“ i „radovati se“ – radujte se jer je nađeno. Svakome od nas smrtnih ljudi je svojstveno da, uz najbolju volju, nekada grijehom, ljudskom nesavršenošću, površnošću života, zlobom, nedobronamjernošću, nepoštovanjem božjih zapovjedi, nedostatkom ljubavi, zlim jezikom gubimo svoje drahme, napuštamo

stada, samouvjereno postajemo ovce koje lutaju bez pastira, postajemo odmetnuti sinovi u onoj ljutoj zemlji grijeha. Postoje trenuci kada smo zbilja izgubljeni i kada izgleda da je sve izgubljeno. Postajemo gladni i želimo se nasititi rogačima što ih jedu svinje, ali nam ih nitko ne daje. U tim trenucima ne smijemo se predavati, moramo se poput odmetnutog sina trgnuti, uozbiljiti, osvijestiti i priznati: „Ustat će, poći svomu ocu i reći mu: 'Oče, sagriješih protiv Neba i pred tobom!'“ Pomozi nam Gospodine, da u tim trenucima osjetimo i shvatimo da nas Dobri pastir uvijek traži, čeka i zove, da nas želi zagrliti, zaštititi i postaviti na svoje rame, odvesti nas na vječne pašnjake. Pomozi nam Gospodine da znamo u sebi zapaliti svjetiljke tvojih zapovjedi da nas usmjeravaju u životu, pomozi nam da pometemo kuću našeg grješnog srca i izbacimo svo zlo koje nas odvaja od tebe, pomozi nam da brižljivo pretražimo svoje dosadašnje ponašanje prema tebi i braći ljudima i odbacimo sve ono što nije dostoјno tebe. Sa odmetnutim sinom i mi ti Gospodine govorimo: „Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim. Primi me kao jednog od svojih najamnika.“ Pronađi Gospodine, u nama sve ono što je dobro, daj da izgubimo sklonost prema grijehu i svemu onome što nas odvaja od tebe, a pronalazimo i živimo ono što nas nikada neće odvojiti od radosti tvoje i našeg spasenja. Izgubimo ono što nas razdvaja od Ljubavi vječne, a pronadimo ono što nas vodi u radosnu vječnost.

Josip

PRAVO LICE OCA I BOGA - LJUBAV

Prema kome je usmjerena naša briga i naše praštanje? Nema dvojbe da brigu treba posvetiti onima koji su potrebni, kao što treba praštati čovjeku koji je pogriješio. U teoriji svi se u tome slažemo, ali u praksi, kao da smo spremni brinuti o onome koji ne treba brige i praštati onome kome ne treba praštati.

Isto tako treba upozoriti da briga za nekoga, ni u kojem slučaju ne smije ga poniziti i držati ovisnim (Sjetimo se milosrdnog Samarijanca) o nama.

Danas smo pred sviješću da treba nekako "ujednačiti" svjetsko vjerovanje u Boga. Potreban je međureligijski konsenzus da se nikakvo zlo na zemlji ne smije učiniti u ime Boga. Kroz Isusa je objavljeno da je Bog ljubav i dobrota. Možda se teoretski u ovome i slažu svi vjernici. Ipak, znamo da se događaju zla "u ime vjere". Kako izići iz ovoga začaranog kruga?

Devijantna "dobra volja" je vrlo opasna. Stara je poslovica da je put u pakao popločan dobrim nakanama. A to znači da je ta opasnost trajna karakteristika ljudskog bića. Vjera u Boga ljubavi znači također opredjeljenje življenja prema "svojem" Bogu. A Bog ili je Bog ljubavi ili nije Bog.

Tako se očituje kroz Isusa Krista.

Marijan Jurčević, OP

www.franjevci-zemun.com

TJEDNI KALENDAR

PONEDJELJAK, 12. rujna

Ime Marijino, Mirjana

UTORAK, 13. rujna

Ivan Zlatousti, Zlatko, Ljubo

SRIJEDA, 14. rujna

Uzvišen je svetog križa

ČETVRTAK 15. rujna

Gospa Žalosna, Dolores

PETAK, 16. rujna

Kornelije i Ciprijan, Eufemija

SUBOTA, 17. rujna

Robert B., Rane sv. Franje

NEDJELJA, 18. rujna

25. kroz godinu, Josip Kup.

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

Nedjeljom u 9 i u 18 sati.

Radnim danom u 9 sati.

tel. 011 / 2198134